

Vereniging Happy Family Rustenburgerstraat
mod
Inspecteur der Omzetbelasting

(anmodning om præjudiciel afgørelse,
indgivet af
Gerechthof Amsterdam)

»Moms på ulovlig levering af narkotika foretaget
i indlandet i en medlemsstat«

Retsmøderapport	3656
Forslag til afgørelse fra generaladvokat G. Federico Mancini, fremsat den 21. april 1988	3668
Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 5. juli 1988	3669

Sammendrag af dom

*Afgiftsbestemmelser — harmonisering af lovgivninger — omsætningsafgift — fælles merværdiafgiftssystem — afgift på leveringer af goder i indlandet i en medlemsstat — anvendelse på narkotika i ulovlig omsætning — ulovlighed — strafforfølgning af lovovertrædelser — medlemsstaternes kompetence — selektiv strafforfølgningspolitik med hensyn til leveringer af cannabisprodukter — kan ikke begrunde afgiftspålæggelse
(Rådets direktiv 77/388, art. 2)*

Ulovlig levering af narkotika i indlandet i en medlemsstat, der ligesom indførsel heraf til Fællesskabet kun kan medføre strafferetlige sanktioner, berøres ikke af bestemmelserne i det sjette direktiv om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter. Dette direktivs artikel 2 skal følgelig fortolkes således, at der ikke indtræder om-

sætningsafgiftpligt ved ulovlig levering af narkotika, der foretages mod vederlag i indlandet i en medlemsstat, i det omfang disse produkter ikke er genstand for det af myndighederne strengt kontrollerede salg med henblik på anvendelse til medicinske og videnskabelige formål.

Denne konstatering berører ikke medlemsstaternes kompetence til at forfølge overtrædelser af deres narkotikalovgivning ved passende sanktioner med alle de konsekvenser, som disse kan indebære, navnlig på det økonomiske område.

Reglen om momsfristagelse gælder ligeledes for ulovlig levering af cannabisprodukter, selv hvis myndighederne i en medlemsstat som led i en selektiv strafforfølgningspolitik ikke systematisk indleder strafforfølgning mod småhandel med disse stoffer.

RETSMØDERAPPORT

i sag 289/86 *

I — Faktiske omstændigheder og retshandlinger

Sagsøgeren i hovedsagen er en nederlandsk sociokulturel forening, som driver et ungdomscenter, hvor de besøgende blandt andet kan købe bløde stoffer (hash) hos en »huisdealer« (husforhandler). Hash, der er et produkt udvundet af indisk hamp, er et narkotisk middel, jfr. enkelt konvention af 1961 om narkotiske midler (artikel 2, stk. 1, og bilag I), som det er forbudt at sælge, levere eller distribuere i Nederlandene (artikel 3 i den nederlandske lov om narkotika).

Ifølge den nederlandske anklagemyndigheds orienteringscirkulære for efterforskning og strafforfølgningsskema for de i denne lov nævnte strafbare handlinger kan en »huisdealer« — dvs. en småforhandler af cannabisprodukter, som i forståelse med og under

dække af personalet i et ungdomscenter får mulighed for at sælge disse produkter — skønt han i princippet er omfattet af de relevante straffebestemmelser i den nævnte lov, sælge hash uden at blive strafforfulgt, da efterforskningen af denne småhandel med cannabisprodukter ifølge orienteringscirkulæret kun tillægges sekundær prioritet i forhold til den absolutte prioritet, der gives efterforskningen af handel med narkotika, som indebærer uacceptable risici.

For perioden fra den 13. september 1984 til den 31. marts 1985 blev sagsøgeren i hovedsagen som virksomhed i henhold til den nederlandske lov om omsætningsafgift tilsendt en efteropkrævningsansættelse af omsætningsafgift for salget af »bløde stoffer«. Sagsøgeren anfægtede denne ansættelse for Gerechtshof Amsterdam og påberåbte sig De Europæiske Fællesskabers Domstols dom af

* Processprog: Nederlansk.